

Bevezető

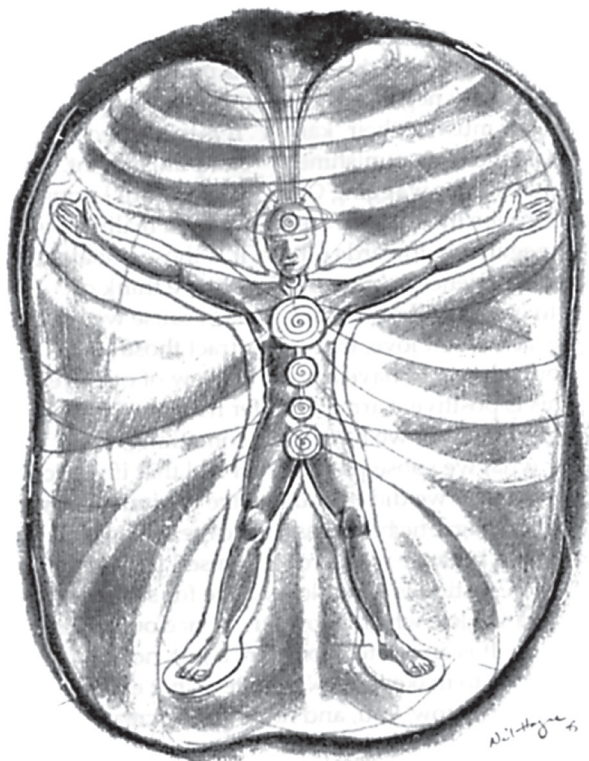
azok vagyunk, amit gondolunk

Többdimenziós univerzumban élünk, ami a többdimenziós és Végtelen Tudatosság része, melyet Istennek, Teremtésnek hívunk. Mi magunk is többdimenziós lények vagyunk. Tehát ennek a könyvnek is – amennyiben jelentősen hozzá kíván járulni az emberi szabadsághoz – többdimenziósnak kell lennie.

A könyv leleplezi, hogyan manipulálja egy titkos érdekcsoport mindennapi életünket. Ebből kiindulva megmutatja, mely spirituális okok és megoldások hozzák el a valódi szabadságot a Földön élők számára. Mielőtt elkezdeném felgöngyöltetni a világméretű manipuláció szálait, és megneveznék néhány embert és szervezetet a résztvevők közül, fontosnak tartom felvázolni a környezetet. A legkevésbé sem szeretném, ha a globális manipulátorok és tetteik iránti dühvel, gyűlölettel vagy megvetéssel telve olvasnád a könyvet. Írásakor nem az a szándék vezetett, hogy ujjal mutogassak a felelősökre, hanem hogy egyszerűen bemutassam, mi történik, amikor az emberi faj eladja a lelkét... És hogy milyen gyorsan megváltoznak majd a dolgok, amint újra visszavesszük azt.

Azért említek neveket, mert – ha szándékunkban áll felfedni, hogy mi történik – tudnunk kell, ki áll a manipuláció mögött. A nyilvánosság azt a lehetőséget is megadja majd ezeknek az embereknek, hogy szembenézzenek tetteikkel, és felismerjék, hogy az uralomvágy saját belső kiegyensúlyozatlanságuk és önmaguk iránt érzett utálatuk kifejeződése. Azzal, hogy lerántjuk a leplet e titkokról, közelebb hozzuk az uralom és manipuláció végnapjait. A világot irányító elit érdekcsoport – én Globális Elitnek hívom őket – a saját teremtményünk. Nem származik semmi jó abból, ha a világ bajai miatt őket hibáztatjuk, és gyűlöletet fröcsögünk feléjük. Igen – ahogy ez később láthatóvá válik –, ugyanez a csoportosulás irányította a háttérből a két világháborút és az összes világméretű negatív eseményt a XX. században, ill. azt megelőzően is. De ezt nem tudták volna véghezvinni az emberi faj többi tagja hozzájárulása nélkül! Maroknyi elit nem tud kirobbantani háborúkat, hacsak ezrek, vagy milliók nem akarnak erőszakoskodni, gyilkolni, fosztogatni. Ha az emberek ezt a könyvet elolvassák a Globális Elitre hátrítják a teljes felelősséget a történelemért, akkor éppen a lényegét nem értették meg annak, ami mellett mindvégig érvelek. Ami a világban történik, tükrösképe annak, ami itt és most bennünk, az egész emberi fajban játszódik. *Mi* hoztuk, hozzuk létre ezt a valóságot. De hogyan?

Ellentétben azzal, amit az orvostudomány megszállottan szajkóz, a fizikai test nem a teljes emberi lény. A test fantasztikus fizikai héj, ami révén örökkévaló önmagunk megtapasztalja a fizikai világot. Messze többek vagyunk, mint a testünk. A Teremtés nem más, mint az egyetlen, végtelen Szellem önkifejezése. Minden életforma az egyetlen Szellem – amit sokan Istennek hívnak – egy-egy aspektusa. Egymás vagyunk. Mindannyian Isten vagyunk – ha ezt a megnevezést kívánod használni. A Tudat, a Forrás-Tudat – amit én vakító fényként látok, s ami minden mást *létregondol* – a Szellem közepén van. A Teremtés a valóság végtelen számú dimenzióiból, hullámhosszaiból és frekvenciáiból áll. A fizikai világ csak egy közülük. Az említett frekvenciák ugyanazt a teret foglalják el, mint a mi fizikai világunk. Pontosan úgy, mint ahogy az összes, a környékedre sugárzott televíziós, rádiós és telekommunikációs frekvencia

1. ábra: a mágneses köpeny

amelyek kölcsönhatásban állnak egymással olyan energiaörvényeken keresztül, amelyek a hindu vagy szanszkrit eredetű *csakra* – fénykerék – néven ismertek. Ezek az örvények energiaspirálok, amik keresztelik lényünk minden síkját, és energiát közvetítenek közöttük. E rendszer következménye, hogy az érzelmi sík kiegyensúlyozatlan állapota – amit talán stressz okozott – áterjed lényünk más szintjeire, beleértve a fizikai testet is. Így okozhat a stressz betegséget. Amit „fizikai” betegségnek hívunk, az valójában többdimenziós diszharmónia, avagy a lelki nyugalom, jóllét, az egészség hiánya. A kozmoszból folyamatosan mágneses energiát szívunk magunkba, főként a gerincoszlop alján lévő, ún. „gyökércsakrán” át. Ez az életerő áthalad lényünk síkjain, és rezonanciába lépünk ránk jellemző frekvenciáival, majd az így egyénivé vált, lenyomatunkat tartalmazó energiát csakráinkon át szétsugározzuk a környezetünkbe... (1. ábra). Ezt az energiát érzékelik az emberek, amikor arról beszélnek, hogy valakiből jó vagy rossz „rezgések” áradnak. Ugyanerről van szó, amikor azt mondjuk egy házról vagy egy helyről, hogy „kellemesnek”, „hívogatónak” vagy éppen „ijesztőnek” érezzük. Az „atmoszféra, a légkör” valójában az emberek által – a jelenben vagy a múltban – keltett rezgések, energialenyomatok összessége. Régi csaták helyszínein gyakran kényelmetlenül érezzük magunkat, mert érzékeljük az energialenyomatot, amit a résztvevők fájdalma, agressziója és szenvedése hagyott ott.

Alapvető különbség van a gyökércsakrán át felvett és az általunk kibocsátott energia között. Ez azért van így, mert az energia természete és formája megváltozik, miközben áthalad rajtunk. Rákerül a mi egyedi energiamintánk lenyomata, és ez a minta pontosan tükrözi azt, ami bennünk abban a pillanatban történik gondolatilag, érzelmileg és lelkileg. Pillanatról pillanatra energiamezőt sugárzunk ki, ami tükrözi, hogy mit gondolunk magunkról. Úgy tűnhet, ennek semmi köze a világ befolyásolásához, pedig ténylegesen ebből fakad mindaz, ami történt és történni fog.

egyszerre foglalja el azt a teret, ahol most éppen a tested van. Nem lépnek kölcsönhatásba egymással, mert különböző frekvenciákon, dimenziókban vannak, különböző sebességgel rezegnek. Abban a pillanatban, amit halálnak hívunk, elménk-érzelmeink-lelkünk – tehát gondolkodó és érző részünk – kilép a testből, vagy ahogy én hívom: a „genetikus úrruhából”. A mindörökké létező Szellem aspektusa, a lélek, továbbhalad a valóság másik hullámtartományába, egy másik „világba”, hogy ott folytassa létezését. Mindössze ez történik a „halálközeli” vagy „testen kívüli” élmények alatt is, amikor a lélek egy kis időre elhagyja a testet, majd visszatér oda. Az ilyen élményeket átélők feltűnően egyező tapasztalatokról számolnak be. Az élet mindörökké tart – mindenki számára.

Szellemi, érzelmi, lelki énjeink mágneses energiamezők sorozatai,

Valahogy úgy lehetne elképzelni ezt a folyamatot, mintha mágneses köpenybe, aurába burkolóznánk. A „hasonló hasonlót vonz” elve szerint mágneses energiamezőnk – belső személyiségünk külső tükröződése – vele csereszabatos, összeegyeztethető energiamezőket vonz magához. Minden, ami létezik, energia – és ezt még az uralkodó, szűklátókörű tudomány is kezdi elfogadni. Az ember sem más, mint mágneses energiamezők egyfajta sorozata, akárcsak egy hely, egy tapasztalat, egy szituáció – minden. Az élet ezen energiamezők kölcsönhatása, melyek mindegyike rendelkezik a gondolkodás és információmegőrzés képességével. Az energia tudatosság, a tudatosság energia. Ez a két dolog ugyanaz. Ha nehezen hihetőnek hangzik, hogy falak, a víz vagy sziklák gondolkodhatnak, és információt tárolhatnak, akkor emlékezz rá, hogy mindezek energiamezőkből állnak. Vajon a komputerben – amin éppen dolgozom – mi őrzi meg az információt, amit leírok? Mágneslemez. Ugyanaz az alapelv. Azért vonzódnak bizonyos emberekhez, helyekhez, élményekhez és életmódokhoz, mert mágnesesen vonzanak magukhoz. Ez a vonzás „köpenyünk” mágnesességéből fakad. Köpenyünk viszont pusztán tükre annak, amit hiszünk, vélünk, gondolunk magunkról. Életünk tudatalatti elménk pontos fizikai másolata. Ahogyan az gondolkodik, érzékeli önmagát, másokat és a világot, pontosan az kel életre fizikailag a magunkhoz vonzott emberekben, helyekben és tapasztalatokban. Amikor gyerek voltam, az a mondás járta: „Gondold, hogy szerencsés vagy, és az lesz!” . Örök igazságot tartalmaz ez a mondás, bár a szerencséhez semmi köze. Olyan embereket, helyeket és tapasztalatokat vonzunk magunkhoz, akik mágnesesen kapcsolódnak „köpenyünkhöz”. Ezért ha belül azt hiszük, mindig szegények és elnyomottak leszünk, ezt a mintát tartalmazza majd köpenyünk. Azt mondhatnánk, a reménytelenség köpenyévé válik. Ez a mágneses minta magához vonzza azokat a tapasztalatokat, amelyek biztosítják, hogy szegények és elnyomottak maradjunk. Már meg is teremtettük a saját valóságunkat. Annyira, de annyira életbevágónak tartom, hogy megértsük:

Mi teremtjük saját valóságunkat!

Az évezredekre visszanyúló vallások és ősi szövegek közös témája: „amint vetsz, úgy aratsz”, „szemet szemért, fogat fogért” és „amit másokkal teszel, azt teszik majd veled is”. A szó, amivel mostanában legtöbbször jelölik ezt a folyamatot: „karma”. Nagyon gyakran a karmát csak negatív értelemben tárgyalják. Valami kellemetlen dolog történik valakivel, és erre azt mondja, biztosan az ő „karmája” miatt volt. Majdhogynem a büntetés formájának tekintik. Bizonyos szinten *valóban* büntetés – önbüntetés. Mi hozzuk létre, nem valami dühös, ítélkező, öklét rázó Isten! Szerintem a karma csak egy másik szó, hogy kifejezzük, miképpen teremtjük saját valóságunkat. Ha kiegyensúlyozatlanok vagyunk, és ez oda vezet, hogy másokkal rosszul bánunk, ez a kiegyensúlyozatlanság fizikai tapasztalatot vonz hozzánk: „tükröt”, ami megmutatja, mit gondolunk saját magunkról. Ily módon, amit másokkal teszünk, visszatér majd hozzánk, mert még mindig ragaszkodunk ahhoz a kiegyensúlyozatlansághoz, az önmagunk-iránt-érett-szeretet hiányához, ami odavonzza majd a megfelelő eseményeket. Ha jó viszonyban vagyunk saját magunkkal, és pozitív felfogásunk van az életünkről, akkor a jelenben *ennek megfelelő* világot teremtünk magunk körül. Ez a pozitív „karma”. Az én felfogásom eltér a New Age áramlat karmaképétől, mely szerint: ha egyszer elkövettünk valamit, akkor arra mindenképp karmikus választ kapunk, nem számít, hogy a későbbiekben mit teszünk. Úgy érzem, ha valakivel negatívan viselkedünk, majd felismerjük, miért tettük, és megváltoztatjuk azon tettünk belső okát, vagyis megváltoztatjuk mágneses kisugárzásunkat, „köpenyünk” természetét, akkor nem vonzzuk a „karmát”. Nincs rá szükségünk, mert felismertük benső egyensúlyvesztésünket. Ez minden, amiért a karma létezik. A Teremtés a szeretetről szól. Önmagunk szeretetéről és mindenki más szeretetéről. A karma e szeretet része.

Eszköz, ami lehetővé teszi, hogy szembenézzünk magunkkal, felismerjük, majd ledobjuk negatív málhánkat, és haladjunk tovább. Segítség a fejlődéshez, ajándék, nem büntetés – hacsak úgy nem döntünk, hogy azzá tesszük. Nem számít, életedben milyen élmények értek eddig, vagy érnek most, te teremtéd őket, senki más.

Két dologra érdemes emlékezni, amíg e könyvet olvasod, és életed folyamán is folyamatosan: az áldozati gondolkodásmód, lelki beállítottság áldozati valóságot terem! Valamint: ha hiszel valamiben, azt meg fogod valósítani!

A valóság teremtése sok szinten történik. Az egyének közti kölcsönhatások összessége felhalmozódik az emberiség kollektív elméjében. Minden faj rendelkezik kollektív elmével, s ezzel a faj minden egyede kapcsolatban áll. Gondolati mintáinkat folyamatosan hozzáadjuk a kollektív szinthez, és hozzáférünk a többi, kollektív szinten tárolt mintához. Ez kétirányú áramlás: adunk és kapunk. A tudósok kimutattak valamit, amit a századik majom jelenségnek neveztek: felfedezték, hogy ha egyszer egy faj bizonyos számú egyede megtanul valami újat, hirtelen a faj többi tagja is meg tudja azt tenni anélkül, hogy megmutatná neki. Egyszerűen ösztönösen teszi. Bár a hivatalos tudomány nem tudja megmagyarázni a jelenséget – hihetetlenül szűk rálátása miatt az élet természetére – a folyamat rendkívül egyszerű. Amint egy fajon belül bizonyos számú egyed kollektív szintre továbbítja az új tudást, a kollektív elme változása egy ponton eléri a „kritikus tömeget”. A tudás eléggé megerősödik a kollektív elmében ahhoz, hogy a faj minden egyes tagja hozzáférjen. Miután ráhangolódtak az adott tudást tartalmazó rezgésre, gondolati mintára, tudják, hogyan tegyenek meg valamit anélkül, hogy bárki megmutatná nekik, mert a gondolati minta vezeti őket. Mi ezt ösztönnek vagy ihletnek hívjuk, pedig valójában ráhangolódás az új információt tartalmazó rezgésre, frekvenciára.

Mindaz, amit elmondtam arról, hogy az egyén hogyan teremti saját valóságát, ugyanúgy vonatkozik a kollektív emberi tudatra is. Tükrözi az emberi gondolkodás végeredményét, annak összességét, amit az emberi faj mint egész gondol magáról. Ha az emberiség nem kedveli önmagát, nem szereti és nem tiszteli magát, akkor ezen a bolygón ezt a valóságot fogja megteremteni. Annak megfelelő fizikai megnyilvánulásokat vonz magához, ahogyan saját értékeit és lehetőségeit látja. A különbség csupán annyi, hogy ez alkalommal a mágneses köpeny nem egy embert borít be, hanem az egész bolygót. Ez teremti a világméretű valóságot.

Mindennapi életünkben nézd meg e folyamat következményeit. Az emberiség egésze szeretné elhárítani a felelősséget azért, ami a világban történik. Ha bármi rosszul megy, halljuk az aggódó kérdést: „Mit tesznek majd *ők* ezzel kapcsolatban?” Ritkán tekintünk önmagunkra, amikor felelősségről van szó. Lehet, hogy szeretünk panaszkodni a politikusokra, bankárookra, de azért a legtöbb ember még mindig inkább azt szeretné, hogy mások működtessék a világot, mintsem elfogadja a részvétel felelősségét. Ezek a kollektív elmét uraló gondolati minták, és ezt a valóságot teremtjük meg kollektív, világméretekben – saját képünkre és hasonlatosságunkra. A kollektív elme válaszként arra a vágyra, hogy „csinálja valaki más”, egymáshoz vonzotta az energiamezőket – embereket –, hogy építsék föl a titkos hálózatot, ami jelenleg irányt szab mindenki életének. Megkaptuk, amit kértünk, amit „*létregondoltunk*”. Ugyanez igaz a vallásokra is. Őket is a kollektív elme gondolatmintái hozták, hozzák létre, éppúgy, mint a médiát és más intézményeket, amelyek félelmet és büntudatot használnak a manipulációhoz és irányításhoz. Kollektív szinten tükrözik, amit az emberek milliárdjai mindennapi életükben tesznek. Mert nézünk csak szembe a ténnyel: mi emberek, félelemmel és büntudatkeltéssel manipulálunk, hogy elérjük céljainkat. Figyeld magad néhány napig, és nézd meg, hányszor használz félelem- és büntudatkeltést, hogy kézben tarthass egy helyzetet. Megtesszük, anélkül,

hogy tudatában lennénk, és az erőszakon alapuló viselkedésmintákat adjuk tovább gyermeinknek. Mert mit is mondunk nekik?

„Rossz fiú vagy! Ha még egyszer ilyet teszel, elnászpángollak! Várj csak, amíg apád hazajön! Majd megkeserülöd!” – félelem;

„Rossz kislány vagy! Hogy tehetél ilyet anyáddal és apáddal? Hogy okozhattál nekünk ilyen bánatot, amikor anyyi mindent megtettünk érted!” – bűntudat.

Ezek csak apró példák arra, hogyan használjuk a gyerekekkel szemben a félelem- és bűntudatkeltést. A gyerekek már korán megtanulják, hogy ugyanezt tegyék másokkal. Mire elérjük a felnőttkort, az irányításra és manipulálásra használt félelem- és bűntudatkeltést művészi szintre emeljük. Díjakat kellene osztogatni érte, mint annyi minden másért! Következésképpen ez a gondolati minta eluralja az elmét, tudatot, majd ez megteremti kollektív fizikai tükörképét: a vallásokat és más intézményeket, amelyek megmondják nekünk, hogy mit gondoljunk, valamint mesterségesen félelmet és bűntudatot ébresztenek, hogy irányítsanak. Őket is mi teremtettük, saját képünkre és hasonlatosságunkra. Ők a mi tükörképünk, legalábbis kollektív önmagunké. Ez azonban jó hír, mert így hatalmunkban áll a világméretű manipulációt megszüntetni egyszerűen azzal, hogy mi magunk felhagyunk a manipuláció használatával.

Az emberi felfogás ilyesfajta átalakulása létfontosságú e bolygó jövőjére és a gyermekeinkre hagyott világra nézve! Az emberiség vágya, hogy átruházza a döntés felelősségét, az eltelt évezredek folyamán olyan rendszert fejlesztett ki, ami mára egy világméretű fasiszta diktatúra megteremtésének küszöbére érkezett. Hogy a fasiszmus Adolf Hitlerrel véget ért? Bárcsak úgy lenne! Ma is ugyanaz a fasiszta gondolkodási minta irányítja a világ titkos kormányát, amely percről-percre úgy manipulálja az emberi elmét, hogy elfogadja a központosított világméretű zsarnokságot. Ezt a zsarnokságot úgy hívják: Új Világrend! És hacsak fel nem rázzuk magunkat spirituális szendergésünkből, akkor ez a világkormány létrejöttében fog megnyilvánulni, valamint központi világbankban és fizetőeszközben, világhadseregben és olyan népességben, amelyet beültetett mikrocsipek kötnek össze a vezérlő központi számítógéppel. Annak, aki úgy gondolja, hogy ez nevetséges, a következő néhány száz oldal nagyon is kijózanító lesz! Elképesztően közel vagyunk mindezekhez. Itt az ideje felnőni és felébredni!

Miközben annak történetét olvasod, hogy hogyan irányították és manipulálták ily mértékben életedet és az egész bolygóét, kérlek, ne téveszd szem elől: ezt közösen hoztuk össze. A megnevezett emberek és események csak tükrök, amelyek visszatükrözik az emberi fajra és a Földre saját gondolatmintáinkat. Ez a világ csupán fizikaivá vált emberi gondolat. Amikor felismerjük és eltávolítjuk a káros gondolatmintákat, fizikai valóságunk meg fog változni, és a világ is meg fog változni. De nem előbb!

A manipuláció, erőszak története *velünk* kezdődött, és *velünk* is fog véget érni!

Első rész

a börtön

Hiszek ... valaki másban

Folyamatosan veszik el kedvünket attól, hogy konstruktívan gondolkodjunk, és megkérdőjelezzünk bármit. Ha egyszer beletörődünk az így szorgalmazott néma tudomásulvételbe, már sikeresen be is indítottunk egy alattomos ördögi kört. Hiszen a másik, igencsak kényelmes velejárója egy ilyen helyzetnek, hogy az emberek, akik nem gondolkodnak konstruktívan, és nem kérdőjeleznek meg semmit, még csak észre sem veszik ezt.

Michael Timothy, *Az értelemellenes etika*

1. fejezet

könnyek fátylán át, homályosan

Valamikor mindannyian ránéztünk a minket körülvevő világra, és feltettük ugyanazokat a kérdéseket. Miért kell az életnek ilyen küzdelmesnek lennie? Miért tudunk ilyen keveset arról, kik vagyunk, és mi életünk célja? Miért van ennyi konfliktus és szenvedés egy ilyen szépséges és gazdag világban?

Miközben keresed a választ az ilyen és hasonló kérdésekre, arra kérlek, függeszd fel a beléd programozott automatikus válaszokat, és tárd ki végtelen elmédet a sokkal nagyobb lehetőségek előtt. A „beléd programozott” kifejezést egyáltalán nem lekicsinylően használom, hiszen mindannyian programozottak vagyunk. Azok az üzenetek és hiedelmek tesznek bennünket azzá, amiket oly gyakran hallunk gyermekkorunkban, a média csatornáin és az oktatási rendszeren keresztül. E programozott reakciók elengedése megnyitja elménket és szívünket a legmerészebb álmainkat is túlszárnyaló csodákra, képességekre és megértésre. Nagyon sokáig töprengtem a látható fizikai világ természetén, próbáltam megérteni. 1990 óta folyamatosan tudatos szellemi felfedezőúton járok. Ez sok mindenre tett nyitottá, olyan dolgokra és érzésekre, amelyeket ebben az életemben azelőtt sosem gondoltam vagy éreztem. Bár némely pillanat igencsak fájdalmas volt, de még azok is mélyebb megértéshez vezettek. Átélttem, hogy képesek vagyok ráhangolni elmémet, tudatomat a valóság más szintjeire. Hozzáférek olyan információkhoz, amelyek nem ismertek – vagy legalábbis nem széles körben – a Földön. Rájöttem, hogy tudatom – gondolkodó, érző részem – energiamezők sora, ami a tapasztalatok megszerzéséhez közvetítő közegként használja fizikai testemet.

Jelen pillanatban tudatunk erre a sűrű fizikai világra van ráhangolódva, tehát ez a valóságunk. Amikor „meghalunk”, lelkünk – tudatosságunk – elhagyja átmeneti fizikai testünket, és másik hullámhosszon folytatja útját, a tapasztalás és fejlődés másik színterén.

A legfontosabb dolog, amit hangsúlyozni akarok, hogy mialatt egy személy lelke ugyanabban a fizikai testben, ugyanazon a bolygón van, a tudás és megértés sok különböző hullámhosszára lehet ráhangolódva. Ez eredményezi az emberi fajon belüli eltéréseket tudatosságban, felfogásban és érzékelésben. Mindennapi életünkben is emlegetünk embereket, akik „különböző hullámhosszon” vannak, mert annyira másképp gondolkodnak, annyira kevés a közös bennünk. Hozzáállásunk az élethez, az elérhető tudás és bölcsesség szintje mindig attól függ, tudatunk mely rezgésszintre képes és hajlandó ráhangolódni. Mindez lényeges háttér ahhoz, ami hitem szerint az emberiség sok millió éve zajló történelme mögött rejlik és folyik a mai nap is. Az emberi faj számomra gyakran tűnik eltévedt, rémült birkanyájnak. Sőt, nézd meg, hogy akár csak a lejegyzett történelem során hányszor jellemezték sorsukat az „eltévedt bárány” szimbólumával. Valahogy elszakadtunk magasabb képességeinktől,

erőforrásainktól. Ennek ábrázolását láthatjuk szimbolikusan végigvonulni a történelmen és a kultúrákon, olyan kifejezésekben, mint az „elveszett gyermekek”, akik elszakadtak az „atyától”. Ennek nyilvánvaló példája a tékozló fiú története az Újtestamentumban. Hiszem, hogy szimbolikusan pontosan ez történt, és ennek következményei oly sok mindent megmagyaráznak a világgal kapcsolatban, amelyben ma élünk.

Úgy érzem, lehetetlen felfogni a történeteket, hacsak nem tudjuk megnyitni elménket a földönkívüli életnek hívott dolog létezése felé. Ez magában foglalhatja a formák végtelen számú változatát. A földönkívüli alatt mindössze azt értem: „nem e földi” – más civilizációk, tudatok és életformák, más hullámhosszokon, amelyeket fizikai érzékszerveinkkel normál esetben nem láthatunk vagy hallhatunk. Például amikor megfigyeljük a Naprendszer valamelyik bolygóját, és szemmel láthatólag terméketlen, élettelen sivatagokat látunk, akkor a saját rezgés vagy érzékelési sávunkban nézzük a bolygót, a saját tér-idő dimenzióinkban, valóságunkban. Másik dimenzióban az a bolygó az élet nyüzsgő forgataga is lehet, pont úgy, mint ahogy a környékedre sugárzott összes tévé- és rádióadás is ugyanazt a teret foglalja el, mint a tested. Nem látod őket, és ők sem „láthatják” egymást, mert eltérő hullámhosszokon működnek. Menj tovább még egy lépéssel, és tedd hozzá azt a tényt, hogy a más hullámhosszon lévő földönkívüli civilizációk – tudásukat és technikai ismereteiket tekintve – jelenleg fejlettebbek nálunk. Ebből a nézőpontból mindenesetre nekem már kezd összeállni a kép, és ezzel így vannak mások is. Az említett civilizációk nem teljesen pozitívak vagy negatívak. Pont olyanok, mint mi: kicsit mindkettő. A földönkívüli élet nem nagy ügy. Az élet ugyanazon áramlata, amit Teremtésnek vagy Istennek hívunk, de a fejlődésnek más pontján és/vagy az érzékelés más hullámhosszán. De közülük sok társadalom évekkel, néha évmilliókkal előrébb jár nálunk, már ami a technikájukat és az egyetemes törvények megértését illeti. Ha egy elképzelés hiteles vagy örült voltát csakis a Föld bolygó itteni hullámhosszán elért tudományos eredmények alapján ítéljük meg, sosem fogjuk megérteni, mi történt velünk. Ezért kérem a szkeptikusokat, nyíljanak meg más lehetőségek felé. Ha Ázsia valamelyik távoli, elzárt társadalmában, hegyekben élő paraszt ember lennél, akkor nehezen hinnéd el, amit valaki New York-ról mesél. De attól New York még létezne. És emlékezz csak rá, nem is sokkal ezelőtt még nevetségesnek találták az ötletet, hogy emberek kirepüljenek a világűrbe.

Sok évvel ezelőtt, amint igyekeztem megérteni az emberi lét természetét, egy történet kezdett megformálódni elmémben. A *Hajnalhozók*¹ című könyv alátámasztja *A robotok lázadása* című művemben kifejtett megállapításaimat, valamint más elméleteimet is. A *Hajnalhozók* „channeling” segítségével írott mű, amiben az író, Barbara Marciniak tudatát a valóság másik hullámhosszára hangolta, majd csatornaként működött, hogy információt hozzon le a Föld rezgésszintjére. Óvatosan szoktam bánni a channeling könyvekkel, mert ez az eljárás eredményezhet átszellemült megértést vagy éppenséggel mérhetetlen zagyaságot. Ez a csatornaként működő személy hozzáértésétől és annak a hullámhossznak tudati szintjétől függ, amelyhez kapcsolódik. Amint egy, a Földről már eltávozottakkal kapcsolatot tartó személy mondta: „A halál nem gyógyír a tudatlanságra”. Ha hozzájuk közeli hullámhosszra kapcsolódsz, súlyosan félrevezethetnek.

A *Hajnalhozók* szerzője azt állítja magáról, hogy olyan tudat szavait közvetíti, aki az általunk Plejádok (Fiastyúk) néven ismert csillagrendszerben él. Tudom, ha eddig nem foglalkoztál ilyesmivel, ez fantasztikusan hangzik, és nehéz elfogadni. Csak annyit tehetek, hogy elmondom, amit hiszek és érzek. Úgy hiszem, a Plejádoknak nevezett csillagrendszer – vagy legalábbis az ottani fejlettebb csoportok – egy egyetemes akció résztvevői, hogy

kiszabadítsák az emberiséget börtönéből, amiben évmilliárdok óta él öntudatlanul. Mi vagyunk a generáció, ami szemtanúja lesz ennek.

A Föld bolygót – mondhatni, mint egy repülőt – eltérítették, és átvették felette az uralmat más, technikailag rendkívül fejlett, de szeretet és bölcsesség terén eléggé alacsony szinten álló civilizációk. Ez, mint mindig, sokatmondó és mélységesen kiegyensúlyozatlan kombináció. Úgy hívom az ilyet: „okosság, bölcsesség nélkül”. Szabad akarat elvén működő univerzumban élünk, ahol megtapasztalhatjuk az érzelmek mindegyikét, és tanulhatunk tetteink következményeiből. Szóval, egy bolygó feletti hatalomátvétel miatt nem lép közbe az „Atya”, a „Minden Létező Forrása”, hogy azonnal kicsavarja az irányítást a megszállók kezéből. A minden résztvevő okulására és fejlődésére szolgáló megtapasztalás időszakát éljük. Harmadik Dimenzióknak hívott tér-idő valóságban – „világban” – élünk, és az interferencia, kölcsönhatás néhány Negyedik Dimenzióbéli szomszédunktól ér minket. Amikor földönkívüli tudatról beszélek, vagy Börtönőr-Tudatról, mindig a Negyedik Dimenzióból érkező manipulációt értem alatta, akár gondolati síkon, akár közvetlen fizikai beavatkozás útján történik meg. Évezredekkel ezelőtt mind a megszállók, mind pedig a mi érdekeinket védő földönkívüliek rendszeresen látogattak a Földre. Ők lettek az ősi szövegek és legendák „istenei”, akik lefektették a legtöbb, sőt talán mindegyik mai főbb vallás alapját. Ha az ősidők földönkívülije ma leszálna elképesztő antigravitációs úrműjével, vagy megjelenne egy másik frekvencián pszichikus látomásként, holtbiztosan azt hinnéd, hogy ő bizony isten, vagy istennő. Annak idején megtették ezt. Innen erednek főleg a dühös, ítélkező, villámokat hajigáló „istenek”. Ők a negatív földönkívüliek. Megszületett az „istenfélelem” fogalma. A félelem és az isteni parancsoktól való eltérés, vagyis a változás elutasítása, még mindig ott van a kollektív elmében. Idővel – ahogy részletesen leírtam *A robotok lázadása* című könyvemben – a változatos istenmítoszok összeolvadtak. A korábbi civilizációk mondáinak keveredéséből létrejöttek az „összetett istenek”. Így van ez a judaizmusban, a keresztény Bibliában és a legtöbb, más vallási irányzatban, írásban. Istenverziójuk ahhoz a földönkívüli típushoz kapcsolódik, akitől vallásuk ered, vagy ahhoz, akit a különböző földönkívüliekről szóló történetekben a századok során összetett Istenné olvasztottak egybe. Drága szeretteim, azért gyűltünk itt ma össze, hogy egy összetett, földönkívüliekből összemontírozott Istent imádjunk. Ámen.

Ha megnézed a világvallások eredetét, a bennük leírtak rendkívül hasonlítanak azoknak az embereknek a történeteire, akik azt állítják, hogy földönkívüliekkel találkoztak, vagy hogy azok elrabolták őket. Mohamed, az iszlám megalapítója a VII. században, arról számolt be, hogy meglátogatta Gábrriel arkangyal „emberi alakban, a látóhatár felett lebegve az égen”.² Ez az alak mondta neki, hogy prófétává kell lennie, majd később üzeneteket kapott, amelyekből kialakult az iszlám szent könyve, a Korán. Ezeket az üzeneteket állítólag akkor diktálták neki, amikor számos alkalommal a rákövetkező évek során transzban volt. Arról is írt, hogy „mennyei utazáson” vett részt. Sok ember, aki állítja, hogy földönkívüliekkel került kapcsolatba, ugyanazt mondja, mint Mohamed. Tarsusi Saul, ismertebb nevén Szent Pál, átalakította a Y'shua-ról (Jézusról)³ kialakult közfelfogást arra a megmentő-isten messiásra, amiből származik a kereszténység. Azután történt, hogy a Damaszkuszba vezető úton találkozott Y'shua „víziójával”. Azt is állította, hogy felvitték a „mennyekbe”, vagy inkább számos különböző mennybe (dimenziókba). Magáról szólva így ír:

„Ismerek Krisztusban egy embert, akit tizennégy éve felvittek a harmadik mennyországba. Hogy a testében volt-e vagy a testén kívül, azt nem tudom – Isten tudja. És tudom, hogy

ezt az embert – tesben vagy sem, nem tudom, Isten tudja – ott tartják a Paradicsomban. Kimondhatatlan dolgokat hallott, dolgokat, amiket ember el nem beszélhet.”
A korinthusziakhoz (második levél) 12:2-4

Újra azt kell mondanom, ehhez hasonlók a földönkívüliek által napjainkban elröveltek beszámolói, akik elmondták, hogy az ET-k (földönkívüliek) a valóság más dimenzióiba vitték őket. Néha testükkel együtt, néha a nélkül. Szent Pál és az Énoknak nevezett próféta arról beszél, hogy sok mennyországot láttak, amikor „felvitték” őket. Ez egybevégt a Védák – India szent könyvei – eredetileg szanszkrit nyelven íródott történeteivel. Ezek a bolygónk körül hét magasabb és hét alsóbb síkot írnak le. Az emberek, ha valami csodálatos történik velük, néha azt mondják: „a hetedik mennyországban jártam”. Ezen „síkok” egyike az általunk elfoglalt harmadik dimenzió. A rezgésszámot tekintve pont felettünk van az, ami manipulál minket. Az Énok könyvében említett „Figyelők” úgy néznek ki, mintha földönkívüliek lennének. A holt-tengeri tekercsek azt mondják, Noé apja „Figyelő” volt. Nabukodonozorról, Babilon királyáról (Kr.e. 651-604) feljegyezték, hogy meglátogatta egy Figyelő és egy szent lény, akik a mennyországból⁴ jöttek le. A Dakák a Mahayana buddhizmusban „égben utazó lények” voltak, és Padma Sambhavaról, a tibeti buddhizmus megalapítójáról azt mondják, mennyei szekéren hagyta el Tibetet⁵. Valami hasonlót állítottak a bibliai Illés prófétáról, amikor elhagyta Izraelt⁶ és a közép-amerikai istenről⁷, Quetzalcoatlról. Minden kontinensen, minden kultúrában bővelkedünk a repülő korongok, repülő hajók és mennyei szekerek leírásaiban. Sőt még ma is az éghez kötjük a „mennyeiket”, mert onnan érkeztek úrjárműveiken az „istenek” az ősidőkben. Az ausztrál bennszülöttek három ősi alapító-lényről beszélnek Djanggawul néven, akik a Vénusszal álltak kapcsolatban, ahogy Quetzalcoatl, sőt a polinéz istenség, Kahuna is.⁸ Adjuk ehhez hozzá *A robotok lázadásában* felsorolt többiekét és számtalan más könyv adatait, amelyek a földönkívüliekhez kötik a földi fajok létrejöttét és felügyeletét. Ezek után már csak egy teljesen bezárkózott elme tudná számításon kívül hagyni a lehetőségét – azt mondanám, a valószínűségét –, hogy földönkívüliek állnak az emberi történelem hátterében, sőt a történelmet kialakító események forrásánál.

Temérdek részlet köti össze az ősi szövegeket az ufóészlelések és a mai földönkívüliek leírásaival. Az ufókutatók lenyomozták a *Memorandum* című jelentés állítólagos szerzőjét. Bill English előzőleg kapitányként szolgált a hírszerzésnél a Zöldsapkasokkal, Vietnámban. Egy ufó által a dzsungelben földre kényszerített B52-es bombázó visszaszerzésében is részt vett. Azt állítja, az esemény után három hónapot töltött egy pszichiátriai egységnél, majd az amerikai hadsereg hírszerzése Angliába küldte, a Királyi Légierő egyik lehallgatóállomására. Azt mondja, az ottani irodájában diplomáciai pecséttel lezárt táskát várt rá az ufókról szóló hatszázhuszonnégy oldalas anyaggal, *Harag 13 Jelentés* címmel. Emlékirata e jelentés személyes elemzése. Tartalmazza az összes, 1942 és 1951 közötti, szigorúan bizalmas ufótevékenységet, beleértve a jelentett földreszállásokat, észleléseket, lezuhant ufókat, emberrablásokat és a kormány által elfogott földönkívülieket. Az egész igen könnyen lehetne akár szándékosan félrevezető információ is, hiszen annyi ilyen téma kering manapság az ufók körül. De a jelentés sok érdekes pontot tartalmazott. Azt állította, hogy az elfogott ufók nyelve a szanszkrithez hasonlított, a Védáknak, India ősi szövegeinek nyelvéhez. A Védák maguk is sok utalást tartalmaznak földönkívüli „istenekre” és olyasmikre, amik űrhajóknak és repülő gépezeteknek tűnnek, amelyeket Vimanákként említenek.

A Harag Jelentés azt állította, hogy a megvizsgált földönkívüliek klorofillalapú táplálékot vettek magukhoz, amiről mára kiderült, létezik mindenhol, az űrben is, nemcsak a Földön. A Védák nagy fontosságot tulajdonítanak egy Szómának hívott anyagnak. Ez istentiszteleteken használt hallucinogén kábítószer, hogy kapcsolatba kerülhessenek Indira „istennel” és más „istenekkel”. Ez volt Indira és kollégái kedvenc itala. Megvizsgálva az egyre erősödő gyanút, hogy az ősi istenek valójában földönkívüliek voltak, elgondolkodtató egybeesés, hogy a szómáról úgy hiszik, folyékony klorofill szolgált alapjául. Számos ember, aki azt állítja, földönkívüliekkel került kapcsolatba, elmondta, hogy valamilyen „lével” táplálkoztak. Jóllehet, úgy hiszem, a földönkívüli civilizációk tízezrei látogatták meg ezt a bolygót, és ezek nagyon különbözőek megjelenésükben, genetikailag és táplálkozási szokásaikban. Némelyik kétségtelenül nagyon hasonlít ránk, és ha az utcán sétálnának, senki sem fordulna utánuk. Más fajok viszont nagyon különböznek tőlünk.

Úgy érzem, hogy a vallásos legendákban feljegyzett számos „csoda” közül sok földönkívüli eredetű (Negyedik Dimenzió-beli). A látvány, aminek 1917-ben a Portugál Fatima városkában hetvenezer katolikus volt szemtanúja, nagyon hasonlít sok olyan történetre, amit mind az ősi szövegekben, mind a modern világban egyaránt megtalálunk. A fatimai „csodát” a három gyermek és a furcsa lény közötti találkozás sorozata követte. Elmondásuk szerint a lény időnként Szűz Máriaként jelent meg, aki megígérte, csodát tesz, hogy felnyissa az emberiség szemét. Azoknak a tízezreknek, akik a jelenség tanúi voltak, valóban csodás látványban volt részük. De mi is volt az? Jacques Vallee úfokutató úgy gondolta, tudja, amikor *A láthatatlan testület* című könyvében ezt írta 1976-ban:

„Nemcsak egy repülő korong vagy gömb volt állandóan látható, de mozgása, a hulló levél röppálya, fényhatásai, a mennydörgések, a zümmögő hang, a furcsa illat, a hulló „angyalhaj” szertefoszlása, amint földet ér, a korong közeledtével érezhető hóbullám, mind-mind mindenhol állandó ismérvei az ufójelenségeknek. Úgyszintén a bénulás, az amnézia és a konverzió (pszichés jelenségek testi tünetként való megjelenése, pl. hisztériás bénulás – a ford.), valamint a gyógyulások.”

A gyerekek átadtak egy lepecsételt üzenetet kapcsolattartójuktól a pápának, azzal az utasítással, hogy csak 1960-ban lehet majd kinyitni és nyilvánosságra hozni. A pápa tényleg 1960-ban bontotta fel, de a mai napig várunk arra, hogy az egészet nyilvánosságra hozzák. Egy dolog biztos: ha ez az üzenet a római katolikus egyház alaptételeit igazolta volna, percekben belül hallottunk volna róla. Tehát akkor miről szólt?

Meg vagyok győződve, hogy a Yhwh (Yahweh, Jehova) néven ismert ótestamentumi „isten” is földönkívüli látogató, vagy még valószínűbb, hogy azoknak egész sora volt. Érdekes, hogy míg a zsidó vallást „egyistenhívőnek” tartják, az eredeti héber szövegek ezt nem támasztják alá. Míg az angol fordítás egy „istenre” utal, a héber szöveg Elohim-ról beszél, ami többes számú alak, jelentése: „istenek”. Hasonlóképp, amikor angolul azt olvassuk: „az Úr”, addig a héber szöveg az Adonai szót használja, aminek jelentése: „az Urak”, tehát többes számban. Jehova, akit gyakran felcserélnek Jahve-val, úgy tűnik más eredetű. Legvalószínűbb, hogy egy másik földönkívüli.

Ha elolvasod az Ótestamentumot és más ősi szövegeket, majd az „Isten” vagy „Istenek” szavakat behelyettesíted a „földönkívüliekkel”, akkor az egész kezd értelmet nyerni, sőt egyértelművé válik. Fontos szem előtt tartani, hogy az ezen szövegek megírása és a mai nap

2. ábra: a Föld egy vibrációs börtön?

korlátozására, megosztásukra, a felettük való uralkodásra, mint létrehozni egy sor különleges földönkívüli trükkökön alapuló dogmatikus vallást? Nézd csak meg, mennyi fájdalmat, nyomort és generációk százain átörökített tudatlanságot hozott a világra a kereszténység, az iszlám, a judaizmus és az összes többi vallás. Ha ki akarod oltani valaki tudatosságát, hogy ne gondolkodjék többé a saját fejével, és el akarod vágni őt saját végtelen szellemi képességeitől, adj el neki egy dogmatikus vallást, vagy a merev dogma valami más formáját, majd nedves agyagként kedvedre formálhatod.

Azt hiszem, a Föld bolygón a hatalomátvételt az általam luciferi-tudatosságnak nevezett erő hajtotta végre. Ezt összefoglaló megnevezésként használom az erőre, ami megkísérel hatni az összes földi és földönkívüli életformán keresztül, hogy irányítsa, uralja a bolygót. Rendkívül negatív energia, ami a Negyedik Dimenzióból fejt ki hatását. A luciferi-tudatosság két fő alakot ölt. Különböző kultúrák különböző szimbolikus elnevezéseket adnak ennek a két fő formának. Az egyik megpróbál bebörtönözni minket a fizikai világba azzal, hogy meggyőz, utasítsuk el a spiritualitás világára és az élet örök természetére vonatkozó összes gondolatot. A másik, a spirituális beállítottságú emberekre irányul, hogy meggyőzze őket: ne vegyék figyelembe a fizikai világ realitását, és egyfajta spirituális révületben lebegjenek. Az emberek mindkét módon irányítás alá kerülnek, és lehetőségük a fizikai világ pozitív megváltoztatására jelentősen lecsökken.

Szerintem a luciferi-tudatosság földönkívüli megtestesülése úgy vette át a hatalmat a Föld felett, hogy létrehozott egy vibrációs elven működő börtönt. Többdimenziós lények vagyunk, sok frekvencián (rezgésszámon) és dimenzióan át egy időben működünk. Tudom, hogy ezek furcsa fogalmak azoknak, akik először hallanak ilyet, de *valós* teremtő erőnk és az általunk *érezkelt* erőnk fényévekre vannak egymástól, amint arról megbizonyosodhatunk majd az eljövendő bámulatos években. Ezért, ha frekvenciaháló van bolygónk köré szöve, ami vibrációs börtönbe zár, az megakadályozza, hogy hozzákapcsolódjunk saját magasabb szintű tudatosságunkhoz és képességeinkhez, s így többé nem leszünk „egészek”. Ez elvág minket az

közt eltelt idő, gyakorlatilag semmi, alig egy szempillantás az evolúció szempontjából. A modern korban is látható ufójelenségeket – közöttük elképesztő holografikus kivetítéseket, lények és járművek feltűnését, eltűnését (dimenzióváltását), tucatnyi Walt Disney csodavilágát elhalványító más látványt és trükköt – adtak elő a földönkívüliek a világvallások létrejöttének korszakában. Ezek a Negyedik Dimenzióbeli manipulátorok hozták létre a vallásokat, hogy irányítsák az emberi elmét, mivel uralni igyekeztek ezt a dimenziót.

Az emberiség manipulálására egy ilyen technika korlátlan lehetőségeket biztosít. Mi lenne jobb mód az emberek irányítására, elméjük

„Atyától”. Azzal a tudással, amivel a Negyedik Dimenzió bír, ez nem is olyan csodálatos tett, mint amilyennek első hallásra tűnik. A frekvenciák lezárása és zavarása már itt a Földön is használatos, hát még egy nálunk technikailag fejlettebb civilizációban! A szovjet birodalom fennállása során információbörtönt hoztak létre azzal, hogy elzáró frekvenciákkal kioltották bizonyos rádióadók adásait, nehogy a lakosság foghassa őket. Így az információ, ami a hivatalos irányvonalat zavarta volna, nem ért el hozzájuk. Ezzel vibrációs börtönt hoztak létre, egy információs börtönt. Terjeszd ki ezt a példát a bolygóra, mint egészre, és megkapod a képet, amiről beszélek (2. ábra). A nagyságrend az egyetlen különbség, ez minden.

Preston Nichols villamosmérnök *Montauk project*⁹ című könyvében elmondja annak történetét, hogyan fedezett fel egy elzáró frekvenciát, ami megakasztotta a médiumok elméjét, akikkel telepátia kísérletei során dolgozott. A telepátia alapja – mint azt Preston Nichols megerősítette – rendkívül egyszerű. Amikor gondolkodunk, az adóállomások kisugározta rádió- vagy televízióhullámokhoz hasonló gondolathullámot küldünk ki. A rádióink vagy televízióink dekódolja ezeket a hullámokat, és ugyanígy az emberi elme is dekódolja a gondolathullámokat, de sokkal bonyolultabb módon. Így jön létre a telepátia. Nichols észrevette, hogy a pszichikailag érzékeny médiumok elméjét mindennap, ugyanazon időpontban elzárták. Letapogató-készülék felhasználásával megtalálta a zavaró frekvenciát, visszakövete egy mára hírhedtté vált bázisig, ami az elme befolyásolását és az időutazást kutatja Montauk néven, Long Island keleti végénél, New York-ban. Az elzáró frekvenciák ténynek számítanak a Földön is.

Az egyszerűség kedvéért a kioltó és zavaró frekvencia kifejezést fogom használni, bár ez olyan alakot is ölthet, hogy lezárja a kapukat és átjárókat, amelyek összekötik a körülöttünk érzékelt fizikai dimenziót más tér idő dimenziókkal. Úgy tartják, hogy ezen átjárók közül néhány az ősi népek szent helyein található, mint Stonehenge vagy a Machu-Picchu Peruban, Ayers Rock, a valaha volt Babilon és Mezopotámia földje, ami ma Irak. A Bermuda-háromszögről úgy gondolják, hogy ez is dimenzióátjáró, ami megmagyarázhatná a furcsa hajó- és repülőgép eltűnéseket. Lehetséges akár az is, hogy ezen átjárók javát jó szándékból zárták le, hogy megakadályozzák még több negatív földönkívüli beszivárgását ebbe a tér-idő rendszerbe. Nagyon sok *talán* vetődik fel, és sokkal többet kell még megtudnunk és megértenünk erről. A frekvencia zavarása és az átjárók lezárása, talán mindkettő, valós oka a börtön kialakulásának, de ezek miértje nem számít könyvem mondanivalója szempontjából. Azt kell csak szem előtt tartanunk, hogy egy földönkívüli erő a Negyedik Dimenzióból információs börtönt hozott létre azért, hogy elzárta előlünk tudatosságunk magasabb szintjeit. A fátyol leereszkedett. A könnyek fátyla. Hatását tekintve lelki és szellemi karanténba zártak minket.

Ha lenne ilyen zavaró vibráció bolygónk köré szöve, sőt akár a Naprendszerre vagy azon túl is kiterjedne, akkor szellemi lehetőségeink és teremtőerőnk korlátozódná tudatosságunk azon szintjére, ami belül van ezen a bebörtönözött frekvencián. Elzárná tőlünk a vibrációs börtönön kívüli magasabb frekvenciáink összes tudatosságát és ismeretét. Elzárna minket saját magasabb szintű tudatunktól. Az ősi könyvek szavaival szólva „elveszett lelkek” lennénk, elvágva az „Atyától” – saját teremtő aspektusunktól. Nagyon sokszor használtam már ezt a párhuzamot, de azt hiszem, hogy egész jól összefoglalja a helyzetet: mondjuk, űrhajós vagy a Holdon. Információt kapsz a szemeiden és füleiden keresztül a téged körülvevő világból. Információt kapsz a földi irányító központtól is, akinek nagyobb rálátása van a környezetedre, és jobban érti a feladatot. Amikor te, az űrhajós képes vagy összehangolni a szemedet és füledet át kapott információt azzal, ami a földi irányító központból jön, akkor minden nagyszerű, és lehetőségeid maximumán működsz. De képzelj el, mi

történne, ha a földi irányító központtal megszűnne a kapcsolat? A szélesebb rátekintés, megértés és útmutatás hirtelen megszűnne. A körülvevő világból csak a szemedén és füleden át érkező információk maradnának, és azok határoznák meg gondolkodásodat és viselkedésedet. Viselkedésed és érzékelésed hamarosan hihetetlenül különbözne attól az állapottól, amit elérhettél volna, ha a földi irányítóközponttal kapcsolatban maradsz.

Amikor a kioltó frekvencia e bolygó köré került – sőt a Naprendszer köré és azon túl is – ugyanez a hatás jött létre. Elvesztettük az érintkezést a földi irányítóközponttal, és ami még fontosabb, saját örökkévaló emlékezetünkkel. Elfelejtettük, hogy kik vagyunk és honnan jöttünk. Vagy legalábbis a túlnyomó többségünkkel ez történt. Azok, akik képesek voltak fenntartani saját rezgésszintjüket, saját frekvenciájukat, továbbra is kapcsolatban maradhettek saját magasabb szintjeikkel, saját Felsőbb Énjükkel, mert a vibrációs kapcsolat még mindig megvolt, bár a kioltó frekvencia rontotta e kapcsolat minőségét még számukra is. Mivel a kioltó frekvencia eltűnően van, ezért egyre több és több ember képes manapság a kapcsolatfelvételt megvalósítani. Ez a bolygónkon napjainkban kibontakozó „szellemi ébredés” alapja. A legutóbbi időig csak maroknyian voltak képesek erre. A többiek rezgésszintjük leesését élték meg az események, a vallások és a folyamatos programozás hatására, amelyek arra készítették őket, hogy ne használják a józan eszüket, és ezzel süllyesszék le saját rezgésszintjüket. Ez vibrációs rést, némelyeknél szakadékot hozott létre – tudatuk alsóbb szintjei, a kioltó frekvencián belüli (Alsóbb Én) és az ezen frekvencián kívüli végtelen szellemi potenciáljuk (a Felsőbb Én) között. A börtönön belül van a fizikai és néhány nem fizikai szint, amelyekhez megtestesüléseink között visszatérünk. A Teremtés többi része a legtöbb embertől el van zárva. Ezt akár úgy is felfoghatjuk, hogy az emberi faj létezését egy lezárt tetejű fülkében, dobozban éli meg. Üldögélünk a sötétben, abban a hitben, hogy szellemi lehetőségeink és a Teremtés általában véve arra korlátozódik, amit a fülkén, azaz a vibrációs börtönön belül tapasztalunk. A fülke felett a végtelen képességek és a végtelen tér nagyon közel van hozzánk, de tilos számunkra kitekinteni, és nem is ismertük fel, hogy van kívül. Az eltelt évezredek, vagy lehet, hogy még hosszabb idő óta, amióta vibrációs hálót vontak a Föld köré, olyan nép, olyan faj vagyunk, amelyik teljes és végtelen szellemi lehetőségeinek csak töredékét használja ki. Az élet a Földön drámaian megváltozott, és hiszem, hogy ez az állatvilágra is hatással volt. A dzsungel törvénye, a természetben minduntalan megtapasztalt kegyetlenség, melyet „természetesnek” gondolunk, úgy érzem egyáltalán nem természetes. Eredetileg nem így működött a világ a fátyol leereszkedése előtt. Kiáltjuk világgá a hegytetőről a jó hírt, hogy elzártágunk időszaka lassan véget ér, és ennek mi vetünk véget. Húúú! Micsoda jövőt fogunk megtapasztalni!

Hiszem, hogy miután a minket körbevevő vibrációs hálót létrehozták, a luciferi-gondolkodásmódot képviselő Negyedik Dimenziós földönkívüliek idejöttek, és genetikailag újravezették a DNS-t, a fizikai test öröklődő kódját. Bizonyos időszakon át ez az új DNS-minta bekerült minden generációba. A DNS határozza meg a fizikai lény összes tulajdonságát, programját, és hordozza az összes nemzedék örökletes emlékezetét. Ha a DNS-t békén hagyták volna – annak ellenére, hogy vibrációs börtönben élünk –, legalább *tudnánk*, hogy mi történt, és tisztában lennénk a probléma természetével. De a DNS összekeverésével ez a tudás is elveszett számunkra. A *Hajnalhozók* című könyv üzenetének küldői (és más könyvek is, amelyek azt állítják, hogy földönkívüli forrásoktól erednek) azt mondják, hogy az emberi DNS azelőtt 12 spirált tartalmazott, amit hélixnek (csigavonalnak) hívnak, de a genetikai babrálás után ez kettőre csökkent. Teremtőerőnk és öröklött információforrásunk így csökkent le töredékére annak, mint amire eredetileg szánva volt.

Tudomásom szerint még ma is vannak olyan beazonosított DNS részek, amelyeket a kutatók még mindig nem tudnak semmilyen kézzelfogható funkcióhoz kapcsolni. Úgy nevezték el őket: „hulladék DNS”. A másik tíz DNS-spirál kiiktatása az oka annak a széles körben ismert ténynek, hogy valójában csak agyunk töredék részét használjuk. Jó hír viszont: olyan időket élünk, amikor olyan folyamat bontakozik ki, amely a DNS-spirálokat újra összeköti bennünk. Ó, Istenem! Amit *akkor* leszünk képesek tudni, felidézni és tenni, az – jelenlegi perspektívánkból nézve – túlszárnyal minden elképzelhető.

Lehetséges, hogy Ádám és Éva meséje, és „az ember bűnbeesése” kifejezés szimbolikusan ezt a genetikai beavatkozást írja le. Az ősi szövegekben és legendákban nagyon sok utalást találhatunk arra is, hogy „istenek” jöttek az égből, hogy uralják az embereket, és teherbe ejtsék asszonyaikat. A Bibliában a Genézis 6:4 azt mondja, hogy „az Isten fiai eljöttek az emberek lányaihoz, és ők gyermekeket szültek nekik”. A kifejezés: „isten fiai” (egyébként szinte minden ősi vallás közös témája), biztos vagyok benne, hogy a földönkívüliekre vonatkozik. Azt halljuk, hogy Isten vagy az istenek „megalkották az embert saját képmásukra”. *A robotok lázadása* című könyvemben idézek jó néhány ősi szövegből. A földönkívüli ember kapcsolatokból származó utódok egészen másképp néztek ki, mint a többi ember. Ahogy a Genézis 6:4 megemlíti a *Jó Hírek Bibliájában*: „Azokban a napokban, sőt később is, voltak óriások a Földön, akik az emberi asszonyok és a mennyei lények leszármazottai voltak. Ők voltak a régi korok nagy hősei és híres emberei”. Az ok, amiért az ember genetikai fejlődésében a „csak-ez-a-világ-létezik” típusú tudomány képtelen volt megtalálni a hiányzó láncszemeket az, hogy nincsenek. Az emberi forma hirtelen változásai földönkívüli genetikai beavatkozás eredményei. Lehetséges, hogy ez az eredete a világszerte megtalálható szűzanya legendáknak. A mai Kína területén volt egy „égi isten”, akit Di-nek hívták, és azt állították róla, hogy „csodálatos módon” teherbe ejtett egy szüzet, aki aztán életet adott Zu-nak, az új genetikai vonal első képviselőjének. A királyi családokat az ősi civilizációkban világszerte égi istenek – földönkívüliek – leszármazottainak tartják. Mezopotámia ősi civilizációi hátrahagytak feljegyzéseket, amelyek azt állítják, hogy a piramis alakú tornyok, a zikkuratok azért épültek, hogy egy papnő és egy isten az égből közösülhessen. Hérodotosz leírta annak a zikkurat-nak a belsejét, amit Babilonban látott:

„A legfőbb toronyban van egy tágas templom, és a templom belsejében egy nagy ágy áll, ami finom ágyneművel van bevetve, és egy arany asztal van az oldalánál. Ezen a helyen nincs semmiféle szobor, és éjjelente a hálókamrárt senki más nem foglalhatja el – ahogy a káldeai papok mondják –, csak egyetlen asszony, akit az istenség választ ki az ország összes többi asszonya közül. A papok azt is hirdetik, de ezt én magam nem hiszem, hogy az istenség személyesen jön le ebbe a kamrába, és alszik az ágyon.”¹⁰

Rómában talált síremléken, melyet valamikor az I-IV. század között állítottak, e véset áll: „A Föld és egy égi csillag fia vagyok, de égi fajból származom. Adassék tovább e tudás!”¹¹ Ahogy Y’shua (Jézus) születését leírják a gnosztikus evangéliumok, az szintén hasonló modern világunk földönkívüliekkel kapcsolatos tapasztalataihoz. Jakab ősevangéliuma a legrégebbi a gnosztikus evangéliumok közül, amit töröltek a keresztény ortodoxiából a hírhedt niceai zsinaton (lásd bővebben *A robotok lázadása* c. műben). A gnosztikus szöveg leírja, hogy Y’shua születésekor az emberek és állatok egy időre mozdulatlaná dermedtek valami nagyon erőteljes, ámbár időleges bénulásban, ami Józsefre és a bábára nem volt hatással. Ez nagyon gyakori jelenség a földönkívüli kapcsolatfelvételt átélők/elraboltak tapasztalatai közt. A szöveg így folytatódik:

„És a bába elment a férfival. És megálltak egy helyen a barlangnál és észrevehék, hogy ragyogó fényű felhő borult a barlang fölé. S a bába mondá: 'A lelkem ma felmagasztaltatott, mert szemeim oly furcsa dolgokat láttanak –, mert megszületett a megváltás Izrael számára.' A felhő rögvést eltűne a barlangból és a barlangban hatalmas fény támadt, oly nagy, hogy szem el nem viselheté. Rövidesen a fény fokozatosan alább hanyatla, amikor a gyermek előtűne, és megtérenyja, Mária kebelére.”

Ósi legendákban és szövegekben az „istenekkel és felhőkkel” kapcsolatos leírások végtelen sorát találjuk. Nem is beszélve a „csillagról”, ami állítólag Y'shua születési helye fölött keringett. Miért ne lehetett volna úrjármű? A bibliai Jelenések könyvében olvashatunk az új Jeruzsálemről, ami az égből ereszkedik le (Jelenések könyve 22:10) és Y'shua-ról, aki visszatér 'a felhőkkel' (Jelenések könyve 1:7). Vajon Y'shua – aki testet öltött, hogy segítsen az emberiségnek kijutni a börtönből – jó szándékú földönkívüli faj tagja volt? Mindenesetre ez is egy lehetőség. Az amerikai bennszülött irokéz törzsben él egy legenda egy irokéz lányról, aki az égi nép főnökével házasodott össze. Christian O'Brien geológus fölvetette, hogy héber és sumér szövegek utalnak a lények olyan fajára, amelyet „a fénylők”-nek hívtak, és szerinte ez a megnevezés rokon a héber „Elohim” szóval. Nem véletlen egybeesés, hogy a szanszkrit dévák és a kereszténység angyalai szintén „fénylők”. Peru inkái is hivatkoztak „a fénylők”-re. O'Brien azt mondja, hogy az Elohimként ismert lények hozták létre a korai emberi formákból genetikai manipulációk révén a mai emberiséget. Hozzáteszi, hogy némelyikük, pl. a „Figyelők” Énok könyvében, utódokat nemzettek az emberekkel, és úgy gondolja, hogy a sémi faj állítólagos alapítói, Shemjaza és Jahve is földönkívüli „Figyelők” és „Fénylők”¹² közül valók.

Zecharia Sitchin izraeli tudós arra használta az ősi sumer és babiloni írásokat, hogy alátámassza feltételezését, miszerint a modern emberiséget a Nefilim-nek hívott földönkívüliek hozták létre.¹³ Napjainkban azok az emberek, akiket az ufók állítólag elraboltak, szintén beszámolnak arról, hogy a földönkívüliek elmondták nekik, hogyan hozták létre a jelenlegi emberi faj testét, hogyan manipulálták DNS-ünket. Az elraboltak gyakran utalnak arra, hogy szexeltek földönkívüliekkel, mialatt egy úrhajón tartózkodtak. Lehet, hogy e történetek egyike sem igaz, sem az elméletek, sem a részletek tekintetében, de akkor is összeáll egy kép, ha figyelembe vesszük az azonos motívumokat. Hiszem, hogy földönkívüli civilizációk vetették el a különböző fajok magvait a Földön, és ez megmagyarázhatja, hogy némelyek milyen rögeszmések fajuk tisztasága tekintetében. Legtöbbjük nem hivatkozik földönkívüli származására, de mély, tudatalatti szinten ez motiválhatja őket.

Hiszem, hogy a Föld sokkal idősebb, mint ahogy azt a tudomány képzeleli, civilizációk egész sora vert gyökeret és fejlődött ki itt, amelyeket a történelemkönyvek még csak meg sem említenek. Technikájukat és spiritualitásukat tekintve legtöbbjük még a „Bűnbeesés” előtt sokkal fejlettebb volt, mint a mai emberiség. Az élet nem mindig arról szól, hogy szellemileg, érzelmileg, spirituálisan és fizikailag fejlődünk. Ha történik valami, ami elvág minket saját valós teremtőerőnkől, akkor mentálisan vissza is fejlődhetünk. Ez a számunkra hozzáférhető tudástól és szellemi képességektől függ. A mi időfogalmaink szerint, több százezer évvel ezelőtt, a Lemuria és Atlantisz idejeként ismert időszakokban az emberek olyan világban éltek, amit mi sci-fi világnak hívnánk. Ma bámulatra méltó dolgok akkor természetesebbek voltak, és ez igaz volt a korábbi civilizációkra is. Amit ma paranormális- vagy természetfeletti jelenségnek hívnak, csak az, amit korlátozott tudományváltozatunk nem fedezett fel, vagy még nem ismert el. Minden létező a „természeti” törvények következménye. Ha nem

az lenne, nem létezhetne. Amikor a zavaró frekvencia működésbe lépett, elkezdünk visszafejlődni, és többé már nem tudunk hozzáférni a tudatosság azon szintjeihez, amelyek azt a tudást tartalmazták, amit a feljegyzett történelem előtti emberiség élvezett. A börtön ajtaja becsapódott, és most azon vagyunk, hogy újra kitárjuk.

Meggyőződésem, hogy az emberi civilizáció nem a Föld bolygón indult. A galaxis más területeiről érkezett erre a bolygóra. Némelyek azt mondják, hogy az első emberek a Vega csillagrendszerből érkeztek, ami 26 fényévre van innen, és háromszor nagyobb, mint a Nap. Ez a legfényesebb csillag a Lira csillagképben, és az ötödik legragyogóbb a mi egünkön.¹⁴ Akárhogy is történt, érzésem szerint az emberi faj eredetileg másik csillagrendszerből érkezett, és kihasználta a lehetőséget, hogy benépesítheti és megtapasztalhatja ezt a gyönyörűséges új bolygót. A genetikai manipuláció – jó és rossz egyaránt – azóta is folytatódik, hogy fejlessze, vagy uralja a fajokat, az éppen aktuális beállítottságtól függően. Úgy gondolom, hogy azokban a korai időszakokban a fizikai forma természete nem volt olyan sűrű, mint most. Légiesebb, könnyebb volt, kevésbé sűrű, és képes volt megnyilvánulni és eltűnni, lebegni és úszni a föld felett. Mind-ezen dolgok ma is lehetségesek, ha gondolataink erejét megfelelően koncentráljuk. De úgy gondolom, abban az időben ez mindenkinek az élet hétköznapi részeként állt rendelkezésére. Nem volt fizikai születés és halál. A tudatosság megjelent és visszahúzódott az anyagból, amikor úgy döntött. Ugyanígy teszünk majd a bolygó és az emberiség átalakulásának előrehaladtával: materializálódunk vagy dematerializálódunk, akaratunk szerint.

Másik téma – ami összeköti a sok földönkívüli eredetűnek tartott forrásból channelingezett (médiumon keresztül érkezett - *a föld.*) információt és az ősi szövegek, legendák jelképes történeteit – a „háború a mennyekben”: valószínűleg háború a földönkívüli civilizációk között e galaxis uralmáért. Úgy érzem, hogy ez a Negyedik Dimenzió–beli két tudatosságirányzat közötti, a mi dimenzióunk uralmáért folytatott küzdelemre vonatkozik. Ezen irányzatok egyikének teremtménye volt Lemuria – Atlantisz pedig a másik műve. A Föld hosszú és keserves csata színtere volt, az emberiséggel, mint gyalogokkal közepén. Az indiai Védákban találunk történeteket, amelyek könnyen lehet, hogy az égben folyó hi-tech csaták leírásai. A technikailag fejlettebbek nem feltétlenül fejlettebbek tudatilag is. Példa erre az atombomba. Technikailag a bomba feltalálása briliáns volt, ledobása pedig pont a tudatosság hiányát bizonyítja. Teljesen elképzelhetőnek tartom, hogy a galaxis ezen részén elszabadult a pokol, amikor a földönkívüliek a hataloméért csatáztak, magasan fejlett játékszereikkel. Úgy érzem, hogy a Csillagok háborúja és más hasonló sci-fi történetek annak az eredményei, hogy az írók saját, mélyen tárolt emlékeikhez fértek hozzá, vagy pedig közvetlen tudásuk van arról, hogy mi is történt. Ugyanez, a tudatunk legmélyén meghúzódó belső emlékezet az, ami hihetetlenül sok embert vonz a sci-fi filmekhez és irodalomhoz. A channelingen keresztül érkező, az összecsapásokkal foglalkozó információkban leggyakrabban megjelenő helyszínek: az Orion, a Szíriusz és a Plejádok csillagrendszere. Érdekes, hogy a Földön pont ezek voltak az ősi hitek és istenimádát előtérben évezredekken keresztül, kultúrák hosszú során át. A piramisok Ghizá-ban és az ősidőkben a Nazca fennsíkra rajzolt hatalmas pók Peruban, pontosan egyvonalban van az Orionnal. Úgy gondolom, hogy a Medveőrző csillagképben az Arcturus csillag szintén jelentős szerepet játszott a Föld történelmében.

A negatív földönkívüliek célja a Földdel az volt, hogy az emberiséget egyfajta rabszolgává tegyék. Mindvégig ez volt a feladat, habár más formában, de még ma is ez. A helyett, hogy a bolygó elfoglalásával fizikailag uralnának minket, az elmúlt néhány ezer évben inkább – a miénktől eltérő dimenziókból – a tudatunkon keresztül igyekeztek befolyást elérni.

Úgy hiszem, hogy az ősi babiloni és egyiptomi kor után eljött egy időszak, amikor valamilyen okból többé már nem jöttek ide. Lehetséges, hogy más földönkívüliek kényszerítették távozásra őket, akik nekünk próbáltak segíteni. Lehet, hogy az időközben végbement vibrációs változások okozták. Akárhogyan is történt, úgy hiszem, hogy a Negyedik Dimenzióból leginkább elménken keresztül kezdtek befolyásolni bennünket, és ez váltotta fel a korábbi fizikai megszállást. Nincs kétségem afelől, hogy a mai napig is jönnek ide, és mostanában egyre növekvő számban. A *Gyűrűk ura*, amelyet J. R. Tolkien írt, az emberszerű hobbitok és a kis szürke orkok között olyan háborút mutat be, amiről sokan hiszik, hogy valóban megtörtént háborúk, egészen a földalatti laboratóriumok leírásáig. Sokan állítják, hogy manapság is ilyesmik történnek a földalatti bázisokban és genetikai laboratóriumokban Amerika és más országok alatt.

A Földért folytatott csata valószínűleg az Atlantiszi korszak végén érte el legrombolóbb szakaszát, néhány tízezer éves időszak után. Ez okozhatta Atlantisz hatalmas szigetének Atlanti óceánba süllyedését i.e. 10500-9500 körül. Egyre gyarapszik a különböző forrásokból származó bizonyítékok száma valamilyen időjárás- és geológiai világhatalmasztrófáról. Egész hegláncok emelkedtek ki a földből, és elképesztő méretű tengerár söpört végig a bolygón. Két kutató-geológus, J. B. Delair és D. S. Allan bizonyítékok tömegét tárja elének az *Amikor a Föld majdnem meghalt* (*When The Earth Nearly Died*)¹⁵ című könyvében. Úgy gondolják, hogy egy csillag robbant fel kb. i.e. 15 000-ben, és a törmelék egy része elérte a Naprendszer i.e. 9500 körül hatalmas pusztítást okozva a becsapódáskor. Kutatási eredményeik alátámasztják az évezredek során channelingen keresztül kapott üzeneteket, amelyek azt állítják, hogy a Föld ma ismert felületét javarészt hatalmas földrengés hozta létre – az evolúció szempontjából pillanatok alatt –, és nem úgy, ahogy azt a mai hivatalos tudomány állítja: lassú, fokozatos változással.

A különböző nézetek számos érdekes részlettel szolgálnak, de úgy gondolom, hogy ezekből a legfontosabb és a legértékesebb információ az egybevágó *témák*, amelyek mind az ősi, mind a mai adatokból és hitekből kiszűrhetők:

- jelentős földönkívüli befolyás az emberi ügyekbe;
- a legfelsőbb hataloméért folytatott csata a földönkívüli civilizációk között;
- az egész Naprendszer átható földi katasztrófa, amit valamilyen idegen „test” áthaladása okozott.

Úgy érzem, hogy az ilyen témák kapcsolódnak – és a kapcsolat: a luciferi-tudatosság. Ez egy kollektív elme, minden elme összessége – emberi és földönkívüli –, amelyek ugyanabban a szélsőségesen negatív hullámtartományban gondolkodnak. Míg az nem lehetséges, hogy egy személy vagy csoport alássa egy bolygórendszer stabilitását kizárólag gondolatai segítségével, az viszont biztos – az én felfogásom szerint mindenestre –, hogy egy többdimenziós kollektív tudatnak igenis, van rá lehetősége.

Mindent a gondolat teremt, és minden anyagi dolog alárendelt a gondolatnak. Így minden fizikai esemény valamilyen, az anyagra való hatás elérésére létrehozott gondolat, vagy gondolatok eredménye. Minden így jön létre. Amit a tudósok tesznek, miközben a fizika és az anyag „törvényeit” kutatják, az, hogy a gondolat hatalmát és teremtőképességét leíró matematikai egyenleteket javasolnak, amelyeknek legtöbbször ezidáig elhibázták. Az összes esemény, ami katasztrófát okozott a Naprendszerben, vibrációs börtönünk területén belül történt – a luciferi-tudatosság követői hozták létre. Ez a tudatosság a saját rezgéstartományán belül működő valamennyi – emberi vagy földönkívüli – életforma befolyásolásával manipulál. A luciferi-tudatosság szélsőségesen negatív gondolkodási- vagy gondolati-minta

tartomány, és bárkit hatalmába keríthet, akinek saját szellemi beállítottsága közel esik ehhez a tartományhoz, és saját akarátának végrehajtójává teheti. Itt ugyanaz az alapelv nyilvánul meg, mint amikor a rádiót bizonyos állomásra hangoljuk. Amikor a luciferi-tudatosság rákapcsolódik valakinek a tudatára, akkor – hatását tekintve – az egyén „földi irányítóközpontjává, vezetőjévé” válik. Ha rezgésünk szereteteli, nem képes közvetlen hatással lenni ránk, mert szűrőnk – az elme-érzelem-lélek együttes – sokkal magasabb tartományban fog rezegni, mint a luciferi-sáv. Nem jön létre rezonancia. A luciferi-„adás”-t nem veszi más frekvenciára „hangolt” tudat, ahogyan a rádió is csak meghatározott sáv szélességen belüli állomásokat vesz, bármely adott időben (középhullám, rövidhullám, URH stb. – *a szerk.*).

Úgy érzem, hogy az Atlantisznak hívott civilizáció próbálkozás volt arra – azoknak a próbálkozása, akiket én (*A robotok lázadásában*) „önkéntesek”-nek hívok, a *Hajnalhozók* szerzője pedig a Fény Családjának és Rendszerrombolóknak hív –, hogy áttörjék a Földet körülvevő vibrációs erődöt, az elzáró rezgést. Az önkéntesek főként a pozitívabb tudatosságirányzatba tartozó Negyedik Dimenziós lények voltak, akik beözönltek a börtönbe, a fülkébe, hogy megkíséreljék megváltoztatni a Föld rezgését, és hogy megtörjék az elzáró frekvenciát. Egy időre részleges sikerrel jártak, de a luciferi-tudatosság befolyása miatt Atlantisz végül rendkívül negatív helyé vált, és erőszakos véget ért. Nekünk, a mai generációknak, most lehetőségünk van arra, amit Atlantisz nem tehetett meg – áttörni az elzáró rezgést, és lehetővé tenni az emberiség számára a visszatérést a Teljességhez és Egységhez, hogy újra összekapcsolódjék saját szellemi képességeinek egészével. Ezt az esélyt meg fogjuk ragadni, ezúttal az egyetlen lehetséges módon: békés eszközökkel. Nem fizikai erővel, hanem szeretettel. Hiszen az erőszak bármely fajtája a luciferi-tudatosságot erősíti, ezért számunkra zsákutca. Az erőszak ellentéte nem egy másikat fajta erőszak, hanem a szeretet. Úgy akarom elmondani ezt a történetet, amilyen egyszerűen csak lehet, anélkül, hogy elvesznék a részletekben. Ezért néhány leegyszerűsített fogalmat használok majd a két fő tudatosságirányzatra, amelyek egymástól két, nagyon eltérő jövőt szánnak a Föld bolygónak. A Börtönőrök – ahogy én hívom őket – jelképes név arra a Negyedik Dimenzióbeli tudatosságra, amely magához ragadta a bolygó feletti uralmat, és elvágta az emberiséget – rezgésileg és genetikailag – saját legmagasabb szintű képességeitől és magasabb tudásától. Nem akarom úgy előadni, mint egyszerű „fény kontra sötétség”, „jó kontra rossz” történetet, mivel mindannyian ugyanannak az egésznek vagyunk részei, bárhogy álljanak is a dolgok. Mi vagyunk az egyetlen tudat – amit Istennek vagy Teremtésnek hívunk – minden megnyilvánulása. Ebből következően mi vagyunk a fény és az árnyék is, a jó és a rossz is. Mi vagyunk a luciferi-tudatosság is. A külső gonosz, rossz, Lucifer – nem más, mint azon részünk fizikai megnyilvánulása, amelyet elutasítunk, kizárunk magunkból, vagyis képtelenek vagyunk szeretni. A szeretet útja pontosan ez: felhagyni a tagadással, a kizárással, az elutasítással, a gyűlölködéssel, egyszerűen a félelemmel. (Bővebben lásd Ghislaine Lanctôt: *Mi a fenét keresek én itt tulajdonképpen* című könyvében – *a szerk.*) A dualitás világában mindannyiunknak van pozitív és negatív polaritása, amit igyekszünk kiegyensúlyozni. De fejlődésünk különböző szakaszaiban mindannyian különböző szellemi beállítottsággal rendelkezünk. A különféle pozitív és negatív gondolkodási minták kölcsönhatása eredményezi az evolúciót gyorsító tapasztalatokat. A másik gondolkodási irányzatot azok az entitások és tudatirányzatok képviselik, amelyek szeretnék áttörni a korlátozásokat, és kitörni az emberiségre és a Földre kényszerített elzártságból, hogy visszaállítsák a gondolatok és szellemi képességek szabadságát. Ezt a tudat-irányzatot „Fény” vagy „Szeretet” rezgésnek hívom.

Másik dolog, amit hangsúlyoznunk kell ezzel a vibrációs beavatkozással kapcsolatban, az „étel” és a táplálkozás természete. Ezen a tudati szinten testünknek szüksége van fizikai ételre, hogy fenntartsuk működését. De más valóságfrekvenciákon, a tudat nem fizikai birodalmaiban, az étel

tiszta energia. Minél több önmagához hasonló – vele kompatibilis – rezgést tud létrehozni valaki, annál nagyobb adag az „étel”, ha szeretnéd ezt a példát használni. Az energia, amelyet a Börtönőr/luciferi-tudat felhasznál, s amiből erejét nyeri – negatív energia. Minél többet tud létrehozni belőle, lehetőségeit tekintve annál hatalmasabbá válhat, és persze annál kiegyensúlyozatlanabbá. Az olyan érzelmek, mint a félelem, büntudat és düh hatalmas mennyiségű negatív energiát hoznak létre, ha nem egyensúlyozzuk ki őket pozitív érzelmekkel. Ily módon pl. egy háború a luciferi-tudatosság lakomájává válik. Állandóan energiát gerjesztünk, és az érzékeny emberek érzik, sőt látják is ezt. Ténylegesen mindannyian képesek vagyunk erre, bár a legtöbb ember nem ismeri fel. Ha az emberiséget rá lehet venni arra, hogy legyen tele félelemmel, büntudattal és dühvel, a vibrációs „fülke”, amiben élünk, olyan termelőüzemmé válik, amely folyamatosan negatív energiát hoz létre. Terülj-terülj, asztalkám a Börtönőrök számára! Érdekes, hogy a mai történetek javarészt azt állítják, hogy az ide leszálló rosszindulatú földönkívüliek negatív érzelmeken élnek, és igyekeznek olyan eseményeket és körülményeket elősegíteni, amelyekből a lehető legtöbb negatív energiát tudják kinyerni. Úgy gondolom, hogy ez helytálló, és ez a döntő oka annak, amiért ez a földönkívüli tudatosság – a Börtönőrök – az emberi elme manipulációja révén folyamatosan azon ügyködnek, hogy kiváltsák a történelem és napjaink borzalmaikat. Ezek az események nem a „bűnös emberi természet” következményei. Ezeket úgy hozták létre, hogy manipulálták az emberi természetet és annak valóságérzékelését. Igencsak valószínű az is, hogy az „isteneknek” szánt állat és emberáldozatokat – amiben a történelem során világszerte bővelkedtek a különböző kultúrák – azért hajtották végre, hogy kiszolgálják a földönkívüliek szükségleteit az ilyesfajta energia iránt, és lehetséges szükségleteiket a fizikai test némely részére. Példa erre a közép-amerikai azték kultúra, ahol megszámlálhatatlan embert áldoztak fel az „isteneknek”. Szerencsére a legtöbb földönkívüli nem ilyen szélsőségesen negatív gondolkodású. Rengeteg pozitív földönkívüli civilizáció dolgozik ma különböző hullámhosszokon a bolygó körül, hogy megkönnyítsék a mostanság elkezdődött felszabadító spirituális átalakulást. Azért vannak itt, hogy segítsenek nekünk.

A kioltó frekvenciaháló üzembe helyezését követően, amikor az emberek „meghaltak”, és tudatuk elhagyta a fizikai testet, legtöbbjük nem jutott tovább a vibrációs börtön határán belül létező nem fizikai frekvenciáknál. Még a fizikai testen kívüli állapotban sem tudtak összekapcsolódni magasabb tudatszintjükkel, „Felsőbb Énjükkel”. E könyv szóhasználatával élve: bebörtönözödtek a Harmadik Dimenzióba. Így elkezdődött a megtestesülések – inkarnációk és reinkarnációk – folyamata földi testekbe, mivel a lények a börtönben igyekeztek továbbfejlődni, amiről nem vették észre, hogy börtön. Isteni mivoltuktól elszakított önmaguknál mérhetetlenül hatalmasabbnak tűnő börtönt felügyelő „isteneket” hitték az Istennek. Sok ember annyira zavarodottá vált, és annyira bezárult bizonyos fajta gondolkodási sémákba és felfogásba, hogy azt választotta, hogy újra és újra ugyanabba a helyzetbe, ugyanarra a helyre, ugyanabba a fajba születik. Mivel földi életről földi életre ugyanazokat a régi válaszokat ismételte, egyre inkább összezavarodott. Mások, akik nagyobb megértéssel rendelkeztek, a megtestesüléseket eszközként használták arra, hogy tapasztalatokat gyűjtsenek és fejlődjenek.

Tudatunk kölcsönhatásban álló mágneses energiamező sora, és minél nagyobb a megértésünk és szellemi nyitottságunk, az energiamezők annál gyorsabban rezegnek, vibrálnak. Miután a börtönajtót becsukták, azokat, akik belsejében csapdába estek, arra ösztökélték és manipulálták, hogy zárkózzanak be szellemileg – és persze ez a helyzet ma is. A legtöbb, amit a pozitív földönkívüliek tehetnek az, hogy lehetőséget adnak nekünk, hogy ismét megnyíljunk szellemileg, és felemeljük rezgésszámunkat, hogy újra kapcsolatba kerülhessünk saját, végtelen énünkkel. Ezt akarják elérni olyan jelenségekkel, mint a gabonakörök.

Ez tényleg elég egyszerű. A pozitív Negyedik Dimenzióbeli (és magasabb dimenziókból is) földönkívüliek megpróbálnak megnyitni minket szellemileg, megnyitni a szívünket, a negatívak pedig arra törekszenek, hogy zárva tartsák. A földönkívüliek nem nyithatják meg szívünket azzal, hogy egyszerűen leszállnak a Fehér Ház gyepére. Az nem nyitná meg a kollektív emberi tudatot, sőt, romba döntene! Vegyük például az 1938-as tömeghisztériát, amikor Orson Welles rádión sugározta a *Világok háborúja* című rádiójátékát, ami élő adásnak tűnt a földönkívüliek leszállásáról. A tudatosság olyan, mint egy izom: minél többet használjuk, annál jobban működik és annál nagyobb lesz. Úgyhogy olyan jeleket kell kapnunk, amelyek tudatosságunkat tágítják, hogy eljussunk a megértésig, és felszabaduljanak tudatunk mélyebb szintjén tárolt emlékeink. A negatív földönkívüliek ezzel szemben szeretnének visszatartani tőlünk minden olyan információt, ami lelkileg és értelmileg serkentene minket.

A történelem során csak néhány ember volt képes megnyitni és kiterjeszteni tudatát addig a pontig, ahol a börtön vibrációs szintje fölé emelhetette rezgési tartományát, és maradéktalanul újraegyesülhetett önmaga teremtő aspektusával és a Teremtés többi részével. Ez a folyamat a „felemelkedés” nevet kapta – kijutás a börtönből –, és megmutatkozik a Y’shuanak, valamint a történelem hasonló alakjainak tulajdonított szavakban: „Én és az Atyám egyek vagyunk.” Sokukat viszontlátjuk a történelemkönyvekben. Testben élve képesek voltak felemelni tudatosságukat, hogy kapcsolódjanak a börtönön kívüli frekvenciákhoz, és így megérteni a kellemetlen helyzet jellemzőit, amibe az emberiség került. Kinevették és megvetették őket, mert a tudásnak az elzáró rezgésen kívüli szintjéről nyilvánultak meg, míg az emberek, akikhez beszéltek, csak a körülöttük látható világot ismerték. Másra nem emlékeztek.

Térjünk vissza a könyv központi témájához: saját valóságunk teremtéséhez. A Börtönőr-tudat mindent tud erről a folyamatról. Fizikai valóságunk, a múlt és a jelen, azoknak a gondolatoknak teremtménye, amikhez ragaszkodunk. Ezek a gondolatok bekorlátozzák a Végtelen Tudatosságot, a Végtelen Lehetőséget – akik vagyunk –, megteremtenek egy formát bennünk, ami a következő lépésben mágneses köpenyként/auraként vetül körénk. Ez a forma aztán körénk vonzza a neki megfelelő fizikai valóságot olyan emberek, helyek, események képében, amelyek pontosan mutatják belső formánkat, hogy milyenek éljük meg magunkat. E valóság kulcsa: a gondolat. Ha képes vagy befolyásolni valaki gondolatait és önmagáról alkotott képét, akkor ezzel létrehozod valóságát, és ennek eredményeképp fizikai tapasztalatait. Sőt, a következő lépésben az emberek generációról generációra továbbadják gyermekeiknek saját nézeteik és hiteik java részét, ily módon befolyásolva – gyakran legjobb szándékkal –, ahogyan gyermekeik tekintenek önmagukra és teremtőerejükre. Ez kihat a gyerekek önmagukról kialakított képére, így megteremti az annak megfelelő fizikai valóságot.

Röviden: ha manipulálni tudod egy generáció gondolatait, könnyebb lesz akaratodat rákényszeríteni a jövő generációkra, mert most már a beprogramozott szülők és „vezetők” akaratlanul is neked dolgoznak. Az ebben a könyvben feltárt történetben végigkísérheted, hogy az egyéni elmének, az egyén önmagáról kialakított képének és világnézetének befolyásolása hogyan szolgál a globális manipuláció alapjaként. A Globális bünszövetkezet (a Börtönőr-tudattal a piramis csúcsán) összeesküvés arra, hogy manipulálja az emberi faj önképét, és ily módon azt, ahogyan az emberiség megteremti fizikai valóságát. Nem állítok mást, mint hogy az áldozati *mentalitás* – lelki beállítottság – megteremti az áldozattá válás valóságát. Ma olyan bolygón élünk, amit elárasztanak az olyan emberek, akiket arra buzdítottak/buzdítanak, hogy áldozatként gondoljanak magukra, és így *akként is élik meg magukat*.

Ami ez alatt a globális börtönidőszak alatt történt, tükörképe annak, ami a kollektív emberi tudatban történik. Együttesen vonzzuk ezt az élményt magunkhoz. Mi hozzuk létre ezt a valóságot, éppúgy, ahogy a megpofozott feleség, akiből hiányzik az önmaga-iránt-érzett-szeretet és önbecsülés, tudattalanul odavonzza a büntetést, amiről azt hiszi, megérdemli. Az ilyen lelkiállapotú asszony úgy nyilvánítja meg, teszi kézzelfoghatóvá önképét, hogy mágnesesen odavonzza egy férfi energiamezejét, aki büntetni vágyik másokat. Ugyanígy vonzza ide az emberiség kollektív tudata, belső önmaga-iránt-érzett szeretet- és önbecsüléshiánya, a Börtönőr/luciferi-tudatosságot, hogy tegyék velünk ugyanezt. Ha nem lenne kiegyensúlyozatlanság az emberiség kollektív tudatalattijában azzal a tapasztalattal összefüggésben, amin épp keresztülmegyünk – nem teremtenék meg ezt a tapasztalatot. A probléma és a megoldás önmagunkkal kezdődik és végződik. Amikor rátalálunk az önmagunk-iránt-érzett-szeretetre, ez lesz a valóság, amit teremtünk magunknak, és ez lesz a valóság, amit a kollektív tudatba teremtünk majd. Amikor megtesszük ezt, a luciferi-tudatosság többé nem lesz ránk hatással, mert többé nem vonzzuk majd az általa kínált élményeket.

Magasabb megértésszintről nézve, akármilyen borzalmasnak tűnik is ez a luciferi-tudatosság a fizikai „itt és most”-ban, valójában külső, kézzel fogható tapasztalás, amit azért hozunk létre, hogy mint tükörben, szembesülhessünk az emberi tudat kollektív diszharmóniájával, és így megszüntethessük azt. Ha így nézzük, pozitív tapasztalattá, áldássá válik, legalábbis a kimenetelét tekintve.

Források:

- ¹ Barbara Marciniak, *Bringers Of The Dawn*, (Bear & Co, Sante Fe, 1992.) A *Plejádok tanításai. Hajnalbozók*. Édesvíz Kiadó
- ² Hari Prasad Shastri, *The Ramayana of Valmiki* (Shanti Sadam, London 1976.) II. kötet 95. oldal
- ³ Jézus a júdeai név görög fordítása, ami valószínűleg Y'shua volt, héberül Yoshua. A teljes név Y'shua ben Yosef lett volna (Yoshua, József fia).
- ⁴ George C. Andrews, *Extra-Terrestrials Among Us* (Llewellyn Publications, USA, 1986) 63. oldal
- ⁵ *Extra-Terrestrials Among Us* 54–55. oldal
- ⁶ Ugyanott 73–74. oldal
- ⁷ Ugyanott 72–73. oldal
- ⁸ Ugyanott 63. oldal
- ⁹ Preston Nichols és Peter Moon, *The Montauk Project* (Sky Books, New York, 1992.)
- ¹⁰ *Extra-Terrestrials Among Us*, 54. oldal
- ¹¹ Ugyanott 59. oldal
- ¹² Christian O'Brien, *The Genius Of The Fen* (Turmstone Press Ltd., Wellingborough, Northamptonshire, 1985.) Gondolatait szintén idézte Richard L. Thompson *Alien Identities* című művében (Govardhan Hill Publishing, San Diego, 1993.) 197–198. oldal
- ¹³ Zecharia Sitchin, *The 12th Planet*, (Avon, New York, 1976). A 12. Bolygó. Édesvíz Kiadó
- ¹⁴ Virginia Essene és Sheldon Nidle, *You Are Becoming A Galactic Human*, (S.E.E. Publishing Co., Santa Clara, 1994)
- ¹⁵ D. S. Allan és J. B. Delair, *When The Earth Nearly Died* (Gateway Books, Bath)